
Chłopice, st. 11, gm. loco, woj. podkarpackie, AZP 105-83/28

Informator Archeologiczny : badania 33, 22

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

W związku z nielicznymi badaniami stanowisk mezolitycznych i neolitycznych na terenie Równiny Gorzowskiej efekty rozpoznania na stanowisku nr 1 w Buszowie wnoszą istotne źródła i informacje na temat schyłkowych społeczności łowiecko-zbierackich okresu subborealnego oraz osadnictwa neolitycznego.

Materiały i dokumentacja po opracowaniu wyników przechowywane są w Muzeum w Gorzowie.

Badania będą kontynuowane.

Chabielice, st. 12, gm. Szczerców, woj. łódzkie – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

CHŁOPICE, st. 11, gm. *loco*, woj. podkarpackie, AZP 105-83/28

- osada z okresu neolitu, wczesnej epoki brązu

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 19 do 24 października przez Beatę Rokitowską (WKZ Przemyśl). Finansowane przez Zakład Telekomunikacji S.A. w Przemyślu. Przebadano powierzchnię 122 m².

Stanowisko zlokalizowano w 1986 roku w czasie badań prowadzonych przez S. Kadrowa w ramach programu AZP.

Podczas badań ratowniczych przeprowadzonych w 1999 r. na stanowisku odkryto siedem obiektów archeologicznych, z których dwa (największe o średnicy od około 150 do 200 cm) zawierały materiał zabytkowy: niewielką ilość mało charakterystycznej ceramiki i trzy wyroby krzemienne, datowany wstępnie na neolit – wczesną epokę brązu.

Pozostałe odkryte obiekty nie zawierały materiału archeologicznego, jednak cechy ogólne (kształt, barwa, wielkość, charakter wypełniska) sugerują, że jest to przypuszczalnie część zwartego zespołu osadniczego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w urzędzie WKZ w Przemyślu.

Badania nie będą kontynuowane.

Chocicza Wielka, st. 1, gm. Września, woj. wielkopolskie, AZP 54-33/27 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

Chodakówka, st. 3, gm. Kańczuga, woj. podkarpackie, AZP 104-79/163 – patrz: wczesne średniowiecze

CIESZYN, st. 14, gm. *loco*, woj. śląskie, A2P 109-44/18

- osada kultury lendzielskiej (neolit)
- osada kultury łużyckiej (wczesna epoka żelaza)

Ratowniczo-sondazowe badania archeologiczne prowadził mgr Bogusław Chorąży (Muzeum Okręgowe w Bielsku-Białej). Finansowało je Muzeum Okręgowe w Bielsku-Białej i Urząd Miasta w Cieszynie. Pierwszy sezon badań.

Stanowisko odkryto w czerwcu 1999 roku w trakcie badań powierzchniowych, prowadzonych przez Dział Archeologii Muzeum Okręgowego w Bielsku-Białej w ramach programu weryfikacji badań AZP strefy górskiej i podgórskiej.

Usytuowane jest na terenie Krasnej, dzielnicy Cieszyna, w zachodniej partii cypla terenowego zlokalizowanego w widłach potoków Bielowiec i Krośnianka. Cypel budują w przeważającej mierze formacje łupków cieszyńskich, jedynie w miejscu usytuowania stanowiska jego górną